

for Resten har jeg heller ikke ventet, at det bedste, Højre kunde gøre, var mere, end det har vist sig at være. Fortolkningerne har Højre selv været tilfreds med, saa dem var der ingen Grund til at opholde sig ved. Det ærede Medlem siger, at vi kan ikke ønske os mere end dette, at naar en Kommunalbestyrelse forlanger en Forandring, siger Rigsdagen straks Ja. Men saaledes gaar det ikke til enhver Tid. Jeg minder det ærede Medlem om, at der i adskillige Aar fra samtlige Købstadkommunalbestyrelser blev forlangt en Forandring af Reglerne for Erhvervsbeskatningen, men dette Krav har det høje Landsting ikke været lydhør for, tværtimod har det indtil Dato sagt Nej dertil. Det Parti, det ærede Medlem tilhører, har vist sig meget uvilligt paa et Omraade, som specielt for Købstæderne er af stor Betydning, nemlig Spørgsmaalet om Ændringer i Reglerne for den mellemkommunale Beskatning.

Schovelin: Det ærede Medlem har altsaa endnu en Gang følt Trang til at konstatere sin aandelige Overlegenhed overfor Højre. Dette er ham vel undt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Laan til Byggeforeninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2749.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

N. Neergaard: Da dette Lovforslag sidste Gang var til Behandling her i Tinget, nemlig i 1909, gav det kun Anledning til en ganske kort Forhandling, fordi man fra alle Sider var enig om at ønske Loven forlænget for nye 5 Aar og ogsaa at ønske den udstrakt noget videre i sine Virkninger. Jeg gaar ud fra, at en lignende Enighed vil gøre sig gældende i Dag.

Det foreliggende Lovforslag vedrører en Række Udlaan fra Stats-Laanefonden, som jeg tror maa siges i høj Grad at være paa deres Plads. Det er i alt Fald den

Gren af Stats-Laanefondens Udlaan, som har fundet størst Efterspørgsel fra de Dele af Befolkningen, som den er bestemt for. Der er ikke noget andet Omraade af Statens Udlaansvirksomhed, hvor Efterspørgselen i den Grad har oversteget Tilbudet som her, saa at, som bekendt, Laanene har været optagne flere Aar i Forvejen, idet man ikke har villet nægte kvalificerede Byggeforeninger, der søgte Laan, et Tilsagn, paa hvilket de saa kunde rejse Banklaan eller paa anden Maade klare sig, indtil deres Tid kom til at faa Statslaanet udbetalt. Det vil erindres, at der har kun kunnet udbetales 400,000 Kr. om Aaret. Det maa ogsaa siges, at Loven i den Forstand har staaet sin Prøve, at Statskassen ikke har lidt noget Tab ved den, og at der sikkert ved Hjælp af den er stiftet meget godt. Oprindeligt var den bestemt — og det har de tidligere Love af denne Art i det hele været — til Udlaan saavel til Kommuner som til Byggeforeninger, men det er kun den sidste Del af Lovens Bestemmelser, som er blevet benyttet, idet Udlaan til Kommuner kun er foregaaet, tror jeg, en eneste Gang og i Lovens sidste 5-aarige Virkeperiode slet ikke. Det maa derfor anses for hensigtsmæssigt, at den højtærede Minister har indskrænket Lovforslaget til kun at vedrøre Laan til Byggeforeninger.

De øvrige Ændringer, der er foretagne i Loven, er ikke meget indgribende. Princippet er i det væsentlige bibeholdt. Man udlaaner altsaa paa Kommunernes Anbefaling aarligt et Beløb til Byggeforeninger „til Opførelse af billige og sunde Boliger for ubemidlede Personer af Arbejderklassen og økonomisk ligestillede“. Det er noget anderledes formuleret end i den nugældende Lov, men Meningen er den samme. Man har i den nugældende Lov og ligeledes i dens administrative Anvendelse holdt sig saa nøje som muligt indenfor de Grænser, Sygekasseloven fastsætter med Hensyn til de Medlemmer, der kan faa Gavn af de statsanerkendte Sygekasser. I Sygekasseloven har man nemlig en Statsdefinition af, hvad der forstaaes ved ubemidlede Arbejdere og dermed ligestillede, og den har man ment, det var rigtigt at holde sig til. Det har den nuværende Minister ogsaa gjort, kun bliver Ordene noget anderledes, fordi han har maattet holde sig til Udtrykkene i det Lovforslag om Sygekasser, som i Aar er forelagt.

Dernæst er det foreslaaet at forøge Renten fra 3 pCt. til 4 pCt. og som Følge deraf den aarlige Ydelse fra 4 pCt. til 5